

"Det Svenska lilla paradiset" hos NILS-lag 74, 2003

Goddagens Nu var det sannerligen dött på meil-fronten bland nissar och nissor så varför inte liva upp med en liten skildring av en provyta, mitt ute i de jämtländska obygderna, bland jätteträd och tjädrar, bland myggor och trollsländor, bland tvåblad och knaggelstarr. Här, i detta lilla nordiska paradiset, har vi stiftat bekantskaper med jordugglor, rävar, harar, tjädrar (stora som små), orrar som flugit ikapp med RAV-en, järpar som ansett sig ha företräde vid vägöverkorsningar, trollsländor som i sin jaktiver flugit rakt in i människo-huvuden, tvåblad i överflöd, lavskrikor som härmat måsar, och höga skogar av toltor och stormhattar. Vi har sökt skydd från regn under hänglavsprydda granar vars grenverk varit så täta att våra stackars genomdränkta kroppar skyddats från de blöta dropparna helt och fullt. Vi har förundrats över de underbart vackra myrarna som i sina guldgula toner skänkt oss lycka genom att visa sina orkideer, piprensar- och skorpionmossor och knotiga träd. Högörtsgläntorna har på liknande sätt upplyst oss om sina fantastiska mattor av Metzgeriales och Marchantiales. Men mest av allt har kanske dagens fynd skjutit denna yta upp till all världens höjder. Lag 74 ska nämligen be att få presentera ett träd, inte vilket träd som helst...ett jätteträd, ett fantastiskt träd, en gran, en norrländsk gran, förmodligen ett gudomligt träd om man skulle vilja tro på gudomar...1775 cm. Vi pratade med det, vi klappade om det, vi fikade vid dess bas och önskade att det kunde förtälja om alla de varelser och händelser den sett och upplevt under sina livs dagar. Dela med sig av alla björnar som vandrat förbi, alla ugglor som hoat i dess täta grenverk och alla små sorkar som byggt sina bon mellan rötterna och vid stambasen. Med solsken i blick har vi idag jobbat länge men vad gör väl det när man befinner sig i "Sveriges egna lilla Paradis". Imorgon lämnar vi "Paradiset" för att inta några dagars andhämtning hemmavid, för att därefter ta itu med fjällytorna. Vi mjukstartar med Åres störtloppsbacke, för att senare avsluta i fjällrävsländ.

Med det, kära vänner, vill vi önska er alla trevliga rutor, må ni få det lika vackert som vi nu haft det, ty det är ni med största sannolikhet värda. Fridens liljor.....

Linda och Kicki Oops.... Inte var väl vår fantastiska gran 17 meter i diameter, hihi... Näe, för det första skulle det förstås vara i mm, inte cm. För det andra var det lite fel siffror.... Aha, nu tror ni nog att det skulle stå typ en siffra mindre eller något men tror ni det så tror ni fel. Fyra siffror ska det allt fortfarande vara men 1636 mm närmare bestämt. Vi vill ju inte lura er, gott folk. Detta till trots har vår segervittring om största trädet i Norrland icke falnat! Vi har tagit oss till Åreskutan och trampar nu runt i mer och mindre branta pister och offpister. Idag välkomnade oss skutan med regn och hagel... Tanken att detta område har sin höjdpunkt under den vitare delen av året slinker ofta igenom huvudet när man går transekter genom två meter höga stormhattar och toltor, vilka endast tillåter imaginära bilder av marken – fötterna får klara sig bäst de vill och balanssinnet sätts sannerligen på prov! Må ni ha det gott / Linda och Kicki

(Fast hur bra vi än haft det här är vi dock oändligt avundsjuka på lag 76 björnobs. VI VILL OCKSÅ!!!!)